

حضرت مخدوم محمد زمان رابع

صدیقی قریشي هالائي رحمۃ اللہ علیہ

(1233-1269ھ / 1818-1852ع)

حضرت مخدوم محمد زمان رابع رحمۃ اللہ علیہ حضرت غوث الحق مخدوم نوح فقیر جا ٻارھون نمبر سجاده نشین ٿي گذريا آهن. سندن والد بزرگوار حضرت مخدوم محمد امين ثاني بن حضرت مخدوم ميان پنيلاڻو بن حضرت مخدوم ميان عثمان عرف مٺن، هن فقيرائي گاديءَ جا يارھون نمبر سجاده نشين هئا.

حضرت مخدوم محمد زمان رابع، نيڪ سيرت، نيڪ طبع، سٺين سهڻين عادات و اطوار جا صاحب ۽ عبادت گذار هئا. ڳوٺ وارن سان ڀلائي ڪرڻ، پاڙيسرين ۽ جماعت وارن جي مدد ڪرڻ ۽ غريبن نادارن جي پرگهور لهڻ کي پنهنجو فرض سمجهندا هئا. پنهنجي مختصر حياتي، الله پاڪ جي احڪام تي عمل ڪندي ۽ حقوق العباد جي ادائگي ۾ گذاري ڇڏيائون. سندن هٿان ڪنهن کي به ڪو ايذاء يا رنج نه پهتو. عفو ۽ در گذر جو اعليٰ مثال، بيحد شفيق ۽ سخي مرد هئا. سندن شخصيت جو اجمالي خاڪو هنن بيتن مان اخذ ڪري سگهجي ٿو:

سا	سٺ	ساريائون،	الف جنهن جي اڳ ۾
"لامقصود"	في	الدارين،	ان ڀر
سڳڙ	سونائون،	تيا رسيلا	رحمان سين.

شاهه عبداللطيف ڀٽائي، 205

سنياسين	سدا	طورسينا	مونا
اي ڪلام ڪيائون ڪن		الموليٰ مڏڪر	طالب
ڏنائون	بجھي	ڪي سين پريين	سڪن
چونڊي رکيو ڇت		آديسن	الف
شاهه عبداللطيف ڀٽائي			

ولادت:

پاڻ سندن محترم ڏاڏي حضرت مخدوم پير ميان پنيلدي رحمۃ اللہ علیہ جن جي حياتيءَ ۾ 5 رجب المرجب 1233ھ²⁰⁷ مطابق 11 مئي 1818ع تي پنهنجي آبائي ڳوٺ هالا شريف ۾ تولد ٿيا. انوقت سندن والد بزرگوار حضرت مخدوم محمد امين ”ثاني“ جي عمر 28 سال هئي ۽ سندن ٻه ڇاڇا، حضرت پير ميان پربل رحمۃ اللہ علیہ (1814-1854) ۽ حضرت پير ميان مثن رحمۃ اللہ علیہ (1816-1826) پڻ ڄاول هئا. حضرت مخدوم محمد زمان رابع رحمۃ اللہ علیہ جي والد بزرگوار حضرت مخدوم محمد امين ثانيءَ تي شاديون ڪيون هيون، پاڻ ٻئي حرم مان تولد ٿيا ۽ سڀني ڀائرن ۾ ننڍا هئا. سندن ٻانگ جو نالو ”محمد علي“ هئو جيڪو سندن ناني حضرت پير ميان محمد علي صديقي قريشي^{رح}²⁰⁸ جي نسبت جي ڪري مثن رکيو ويو هئو.

206 مضامين طالب المولي، ص: 65.

کچکول، ص: 4/ رفیق حیات، شاعر، ص: 159/ پیغام نوح قلمی، ص: 130.

پیر میان محمد علی صدیقی قریشی (وصال: 1817ع): 208

پير ميان محمد علي بن پير ميان محمد ڪريم جو سلسلہ نسب حضرت مخدوم ميان فتح محمد عرف قتن بن حضرت مخدوم محمد امين اول کان ٿيندو حضرت غوث الحق مخدوم نوح رحمۃ اللہ علیہ تائين پهچي ٿو. پير صاحب، حضرت مخدوم محمد امين ثاني جو سهر و ۽ حضرت مخدوم محمد زمان رابع جو نانو هئو. سندس ولادت هالا ۾ ٿي ۽ اندازاً 1817ع تائين بقاء حيات هئو. پير ميان محمد علي کي فقط هڪڙي نياڻي بيبي (والده صاحبہ حضرت مخدوم محمد زمان رابع رحمۃ اللہ علیہ) تولد ٿي. سندس وڏي ڀاءُ پير ميان نظر عليءَ لا ولد وفات ڪئي. هي پير صاحبان ۽ سندن بزرگ هالا ۾ رهندا هئا. پير ميان محمد علي جي تڙ ڏاڏي پير ميان ستابي رحمۃ اللہ علیہ جي وڏي ڀاءُ پير ميان غلام علي کي ٻه فرزند ٿيا جن جو اولاد، پوٽو يا پڙپوٽا 1870ع ڌاري يا ان کان ٿورو اڳ هجرت ڪري رحيم يار خان پنجاب ۾ وڃي رهيا ۽ اڃا تائين اتي سڪونت پذير آهن. پير ميان

سلسلہ نسب:

سندن سلسلہ نسب يارهين پيڙهيءَ ۾ حضرت غوث الحق مخدوم نوح فقير رحمۃ اللہ علیہ سان ملي ٿو جيڪو هن طرح آهي:

حضرت مخدوم محمد زمان رابع بن حضرت مخدوم محمد امين ثاني بن حضرت مخدوم ميان پنيلاڻو بن حضرت مخدوم ميان عثمان عرف مٺن بن حضرت مخدوم محمد زمان ثاني بن حضرت مخدوم مير محمد اول بن حضرت مخدوم ميان محمد عرف مٺن ڪلان بن حضرت مخدوم مير محمد بن حضرت مخدوم ابو محمد ابو الخير بن حضرت مخدوم محمد امين اول بن حضرت غوث الحق مخدوم نوح رحمۃ اللہ علیہ.

شادي ۽ اولاد:

حضرت مخدوم محمد زمان رابع رحمۃ اللہ علیہ جن هڪري شادي ڪئي، کين چار نياڻيون ۽ ٽي فرزند تولد ٿيا. سندن شهر و حضرت پير ميان وريل رحمۃ اللہ علیہ 209

محمد علي جو پنجون ڏاڏو. حضرت مخدوم عبدالملڪ رحمۃ اللہ علیہ وڏو الله وارو ڪامل ولي ٿي گذريو آهي. سندس ڪرامتن جا ڪئين واقعا مشهور آهن. هن وقت پير حاجي ميان مصري سندس سڃاده نشين آهي. پير ميان محمد علي بن پير ميان محمد ڪريم جو انتقال اندازاً 1817ع ڌاري هالا ۾ ٿيو. کيس درگاه شريف جي حضرت مخدوم نعمت الله واري چوڪنڊيءَ ۾ سندس وڏن جي پير سان دفنايو ويو. پير حاجي ميان مصري سڃاده نشين درگاه حضرت پير عبدالملڪ رحمۃ اللہ علیہ جي انتقال بعد سندس فرزند پير افتخار حسين. درگاه جو سڃاده نشين آهي. جنهن جي دستاربنديءَ جي رسم حضرت قبله مخدوم محمد امين فهيم سائين جنجي حڪم تي راقم الحروف (جميل الزمان) درگاه عبدالملڪ تي ادا ڪئي.

209 پير ميان وريل صديقي قريشي رحمۃ اللہ علیہ:
 پير صاحب 19 صدي جي بزرگن مان هئو. سندس ولادت هالا ۾ ٿي. پاڻ حضرت غوث الحق مخدوم نوح رحمۃ اللہ علیہ جن جي فرزند حضرت مخدوم جلال محمد عرف جنگ جلال رحمۃ اللہ علیہ جن جو صاحب دستار هئو. سندس سلسلہ نسب هن ريت آهي: حضرت پير ميان وريل بن پير ميان جمن بن پير ميان قائم الدين بن پير ميان موريل بن پير ميان محمد صفي بن پير ميان عبدالواسع بن پير ميان شاهن سچ بن پير ميان ابو الفتح بن حضرت مخدوم جلال محمد بن حضرت غوث الحق مخدوم نوح رحمۃ اللہ علیہ. پير وريل کان پوءِ سندس فرزند پير قائم الدين عرف ميان ڪامل سڃاده نشين ٿيو. هن وقت (2001ع) ۾ پير ميان جمن ثاني رحمۃ اللہ علیہ جو وڏو فرزند پير ميان الهجري عرف ميان جڙيل (ولادت: 10

حضرت غوث الحق مخدوم نوح رحمۃ اللہ علیہ جن جي پر گزیده فرزند ڪامل ولي الله
حضرت مخدوم جنگ جلال رحمۃ اللہ علیہ ²¹⁰ جو اولاد ۽ سجادہ نشين هئو.

جولائي 1949ع) پڳدار آهي. پير ميان ورييل رحمۃ اللہ علیہ کي هڪڙي نياڻي (والده ماجده حضرت
مخدوم محمد ثالث رحمۃ اللہ علیہ) ۽ هڪڙو فرزند ميان قائم الدين عرف ميان ڪامل تولد ٿيا.
سندس ڀاءُ، پير ميان الله اوڀايو هئو جنهن کي ڇهه فرزند ٿيا. پير ميان ورييل جو فرزند پير ميان
قائم الدين ڪامل، حضرت مخدوم محمد امين ثالث رحمۃ اللہ علیہ جو مامون، حضرت مخدوم ظاهر
الدين رحمۃ اللہ علیہ جو شهر و ۽ حضرت مخدوم غلام محمد عرف گل سائين رحمۃ اللہ علیہ جو نانو هئو. پير
ميان ورييل صديقي قريشي رحمۃ اللہ علیہ جو انتقال هالا ۾ ٿيو کيس درگاه حضرت غوث الحق
مخدوم نوح رحمۃ اللہ علیہ ۾ حضرت مخدوم جنگ جلال رحمۃ اللہ علیہ جي ڀرسان دفنايو ويو.
²¹⁰ حضرت مخدوم جنگ جلال صديقي قريشي رحمۃ اللہ علیہ :

ولي الله حضرت مخدوم محمد جلال عرف جنگ جلال بن حضرت غوث الحق
مخدوم نوح سرور رحمۃ اللہ علیہ جن وڏي جاه و جلال ۽ رعب تاب وارا بزرگ هئا. سندن اسم
گرامي جلال محمد هئو عام طرح سان پاڻ جنگ جلال، جي نالي سان مشهور ٿيا.
انهيءَ جي ڪري سندن اولاد کي ”جلالي پير“ سڏيو ويندو آهي. مولانا دين محمد
وفائي لکي ٿو ته ”حضرت مخدوم جلال بزرگي ۽ ساراهيل نشانين ۽ بيشمار
ڪمالييت جي خويين وارو هو. دليل الذاڪرين ۾ لکي ٿو ته هڪ دفعي هڪ ماڻهو
تي ٺٽي جي گورنر شاد خان ڳرو ڏند وڌو، ويچارو ڏند هلڪي ڪرائڻ جي لاءِ حضرت
مخدوم جلال محمد رحمۃ اللہ علیہ کي حاڪم ڏانهن ميڙ وٺي ويو، مگر شاد خان، حضرت مخدوم
صاحب کي نه مڃيو، جنهن تي حضرت مخدوم صاحب فرمايو ته هيءُ ماڻهو هن
ملڪ جي حڪومت جو لائق نه آهي. تنهن ڪري هن کي هتان بدلي ڪري سندس
جاء تي سيد امير خان (ابوالبقا مير خان) کي گهرايو ٿو وڃي ته ٺٽي جو اهو ئي
حاڪم ٿي رهي، انهن لفظن کان پوءِ ڏٺو ويو ته ستت ئي شاد خان جي بدلي ٿي ۽ ٺٽي
تي امير خان مقرر ٿيو. وڌيڪ لکي ٿو ته: ”حضرت مخدوم جلال محمد قبول الڪلام
بودند هرچہ برلسان شان جاري شد عزاجابت مي يافت“ يعني سندس ڪلام درگاه
الاهي ۾ مقبول هوندو هو. جيڪي به سندس زبان تي جاري ٿيندو هئو سو مقبول
پوندو هو.“ (تذڪره مشاهير سنڌ، جلد 2، ص: 55/56). ٺٽي جي گورنر شاد خان جو
پورو نالو مغل خان شادي بيگ، شجاعت خان ”شاد خان“ بن جانشين بهادر هئو، هيءُ
7- ذوالحج 1050ھ/ 19 مارچ 1642ع تي ٺٽي جو گورنر/صوبيدار ٿي آيو ۽ ٿوري
عرصي کان پوءِ 1052ھ/ 43-1642ع تي ٺٽي مان بدلي ٿي سيوستان ويو. مٿين
واقعو انهيءَ دور جو سمجهڻ گهرجي. مير ابوالبقا امير خان پهرئين دفع 18- ربيع
الاول 1039ھ مطابق 5 نومبر 1629ع کان ڪجهه ڏينهن اڳ ٺٽي جو گورنر مقرر ٿيو ۽
1041ھ/ 1631ع تائين انهي عهدي تي فائز رهيو. ٻيو ڀيرو 4- ربيع الاول 1052ھ
مطابق 3 جون 1642ع تي ٺٽي جو گورنر مقرر ٿيو ۽ 1057ھ مطابق 1647ع تي سندس

سندن فرزندن جا اسمائي گرامي هي آهن:
 حضرت مخدوم محمد امين ثالث پکن ذکي سائين رحمۃ اللہ علیہ
 حضرت پير میان شاه محمد عرف شاهنواز سائين رحمۃ اللہ علیہ
 حضرت پير میان غلام نبي عرف پنيلدو سائين رحمۃ اللہ علیہ

سجاده نشيني:

حضرت مخدوم محمد زمان رابع رحمۃ اللہ علیہ پنهنجي والد حضرت مخدوم محمد امين ثاني رحمۃ اللہ علیہ جي انتقال (16 رمضان 1252ھ²¹¹ مطابق 24 ڊسمبر 1836ع) بعد رمضان 1252ھ/ڊسمبر 1836ع ۾ حضرت غوث الحق مخدوم نوح رحمۃ اللہ علیہ جن جي ٻارهين پاڳاري جي حيثيت سان مسند خلافت تي ويٺا. حضرت مخدوم محمد زمان رابع رحمۃ اللہ علیہ جن جا وڏا ڀائر پنهنجي والد جي حياتيءَ ۾ ئي گذاري ويا هئا، تنهن جيڪري دستار، مٿن آئي. تحفته الاولياءَ، ۾ سندن عبادت، عادات و روزمره بابت لکي ٿو ته:

”ڀاڻ هر وقت الله پاڪ ﷻ جي ثنا ۾ مشغول رهندا هئا ۽ روزانو بلاناغہ قرآن شريف جي تلاوت ڪندا هئا، سادگي پسند فرمائيندا هئا، هميشه صبر ۽ سڪون ۽ خاموشيءَ ۾ رهندا هئا، ضروري ڳالهه جو جواب ڏيندا هئا ۽ غير ضروري گفتگو کان احتياط ڪندا هئا.“²¹²

حضرت مخدوم محمد زمان رحمۃ اللہ علیہ جن جي دور ۾ انگريزن، جنرل چارلس نيپئر (1782-1851ع)²¹³ جي سپه سالاريءَ هيٺ 1843ع ۾ سنڌ جي حڪمرانن کي اندروني سازشن ۾ وڪوڙي کين شڪست ڏيئي سنڌ تي

انتقال ٿيو کيس بکر ۾ سندس خانداني قبرستان ”صفحه صفا“ ۾ دفن ڪيو ويو (تاريخ سنڌ ص: 233/234، جلد 2) حضرت مخدوم جنگ جلال رحمۃ اللہ علیہ جي ولادت ۽ وصال جون تاريخون ملي نه سگهيون آهن، مٿين تاريخن مان ثابت ٿئي ٿو ته ڀاڻ 1642ع تائين حيات هئا. انتقال بعد کين پنهنجي والد ۽ مرشد حضرت غوث الحق مخدوم نوح رحمۃ اللہ علیہ جن جي درگاهه ۾ سپرد خاڪ ڪيو ويو هئو جڏهن درياهه جي ڀاڻ ڪري سڀ مزارون لڏائي موجوده هنڌ تي درگاهه قائم ڪئي وئي ته کين حضرت مخدوم نعمت الله واري چوڪنڊي ۾ دفنايو ويو جتي سندن مزار موجود آهي.

²¹¹ گنجينه اولياءَ، ص: 195 / تحفته الاولياءَ، ص: 67.

²¹² تحفته الاولياءَ، قلمي.

²¹³ New Columbia Encyclopedia, P:1877.

قبضو ڪيو. جيتوڻيڪ اهو دور سياسي لاهن، ڇاڙهن وفادارن ۽ بيوفائن جي ڪري سنڌ جي تاريخ ۾ منفرد مقام رکي ٿو. مگر حضرت مخدوم محمد زمان رابع ح هميشه حڪومت جي ايوانن کان پري رهيا. الله جي مدد سان زندگي گذاريائون ۽ آخري وقت تائين عام ماڻهن جي پر خلوص ديني ۽ دنوي خدمت ڪيائون.

وصال:

حضرت مخدوم محمد زمان رابع رحمته الله عليه جن جو انتقال 34 سالن جي عمر ۾ 19 صفر 1269ھ²¹⁴ مطابق 1 ڊسمبر 1852ع تي ٿيو. سندن مزار درگاه حضرت غوث الحق مخدوم نوح رحمته الله عليه جي وڏي قبي ۾ چوڪنڊيءَ کان ٻاهر الهندي پاسي کان آهي.

ڪاڀر ٽين ڪنواڻ وڏيءَ ويل پلاٽيا.
حضرت مخدوم نوح رحمته الله عليه

سڙه تي سڀيائون، بندر جن تڙن تي
سڙه سبي ساڄا ڪري، ڪوھ ڪنيائون.
بيرقون بحرن ۾، چوڙي ڇڏيائون.
لهرون لنگهيائون، لطف ساڻ لطيف چئي.
شاھ عبداللطيف ڀٽائي ^{رحمته الله عليه} 215